

При визначенні ефективності двох методів лікування папілом, більш ефективним виявився метод, з використанням новокаїнотерапії, який у порівнянні з застосуванням мазі проти папілом має вищу лікувальну ефективність і дає менше рецидивів.

Витрати на лікування хворої на папіломатоз тварини при використанні новокаїнотерапії менші ніж при застосуванні мазі проти папілом «Дермосал-Ф».

Література

1. Gleeson, D.E., William J.M., O'Callaghan E.J. Effect of teat hyperkeratosis on somatic cell count of dairy cows. *Intern. J. Appl. Res. Vet. Med.* 2018. V. 2 (2). P. 115–122.
2. Hamann J., Burvenich C., Mayntz M. Machine-induced changes in the status of the bovine teat with respect to the new infection risk. *Int. Dairy Federation Bull.* 2020. V. 297. P. 13–22.
3. Neijenhuis F., Klungel G., Hogeveen H. Recovery of cow teat after milking as determined ultraso-nographic scanning. *J. Dairy Sci.* 2021. V. 84. P. 2599–2606.

УДК 619.616.993.192.6

ЛОМНИЦЬКИЙ Віталій здобувач вищої освіти 5 курсу магістратури на базі ОС «Молодший спеціаліст» спеціальності «Ветеринарна медицина»

Науковий керівник – **БЕТЛІНСЬКА Т.В.**, асистентка

Заклад вищої освіти «Подільський державний університет»

м. Кам'янець-Подільський, Україна

ЛІКУВАЛЬНО-ПРОФІЛАКТИЧНІ ЗАХОДИ ПРИ АСКАРИДІОЗІ КУРЕЙ

Лікування птиці при гельмінтозах спрямоване на звільнення від гельмінтів (дегельмінтизація) та нормалізації уражених органів і організму в цілому. Для дегельмінтизації використовують препарати: піперазин, альбендазол, фенбендазол, нілверм, мебендазол. Основним засобом боротьби за аскаридозу курей є хіміотерапія. В неблагонадійних господарствах курей дегельмінтизують щомісячно.

Для успішної боротьби с нематодозами і всупереч прояву побічної та перехресної стійкості необхідно мати набір антигельмінтиків різної хімічної природи і механізму дії.

Лікування птиці при гельмінтозах спрямоване на звільнення від гельмінтів (дегельмінтизація) та нормалізації уражених органів і організму в цілому. Для дегельмінтизації використовують препарати: піперазин, альбендазол, фенбендазол, нілверм, мебендазол.

Піперазин – високоефективний препарат при аскаридіозі курей. Для дегельмінтизації використовують піперазин сульфат, цитрат. Ці сполуки згубно діють на статевозрілі, преімагінальні та личинкові форми аскаридій. Застосовують препарат методом групового згодовування з комбікормом та у вигляді водного розчину. Дози піперазину курчатам 2-3 місячного віку – 0,1 грам; старшим 3-місячного і дорослим курам – 0,25 грам на голову

впродовж 2 днів. При застосуванні методом групового згодовування дача корму зменшується на 25% для кращого поїдання лікувальної суміші. При дегельмінтизації курей піперазином, відхід аскаридій починається через 2 години, а масове виділення-через 6-8 годин після аскаридіозної та гетеракідозної інвазії.

Альбендазол – однорідна суміш, в 100 г якої міститься 10 г діючої речовини. Механізм дії альбендазолу полягає у впливі на енергетичний метаболізм паразитів, а саме на цикл Кребса методом гальмування fumaratредуктази, що призводить до виснаження і загибелі гельмінтів. Застосовується для лікування і профілактики нематодозних та цестодозних захворювань птиці. Доза альбендазолу птиці – 1,5 г на 10 кг маси тіла. Фенбендазол у різних країнах випускається понад 30 найменувань препаратів, що містять від 1,5 до 22,2% фенбендазолу як діючої речовини. Фензол (Україна – Індія) – мікрогранулят із вмістом 22,2% фенбендазолу; бровадазол плюс (Німеччина – Україна) – порошок, що містить фенбендазол та піперазин. Фенбендазол у статевозрілих нематод порушує обмін енергетичних процесів, руйнує мікроканальці травних клітин і зумовлює нейротоксичний ефект. Фенбендазол викликає загибель нематод та їх личинок на всіх стадіях їх розвитку; діє овоцидно. Дозування (ДР фенбендазолу на 1 кг маси тіла): птиці – 8–10 мг. Препарат застосовується всередину в суміші із звичайним кормом. Каренція на м'ясо птиці – 7-14 днів.

Брованол – високоефективний препарат при аскаридіозі і гетеракідозі. Для лікування птиці використовують 0,22 г брованолу на кілограм маси тіла протягом 3 днів.

Ринтал 2,4% – премікс, містить 2,4 мг/100 грамах діючої речовини фебентелу; випускається у мішках з поліетеленовим покриттям, місткістю 25 кілограм. Дозування – 2,5 кілограма на тонну корму; якщо лікують протягом 10–14 днів, дозу препарату зменшують удвічі.

Флювомекс – препарат містить діючу речовину флюбендазол (50г/1000г). Випускається у пластикових коробках по 600 грам і паперових мішках по 1; 25; 50 кілограм у формі порошку. Дозування: 0,1г/кг маси тіла, або 0,25 г препарату на курку одноразово.

Парбендазол – препарат малотоксичний, випускається у формі 9% суспензії. Застосовується як високоефективний нематодцид проти гельмінтів статевозрілих і личинкових стадій розвитку. Курям препарат задають в дозі 30 мг/кг маси тіла дворазово.

Нілверм – застосовують для дегельмінтизації курей при аскаридіозі та гетеракідозі, побічної дії препарату на організм не виявили. Виділення аскаридій та гетеракисів починається через 2–5 години після споживання препарату, а через 8–9 годин-їх виділення припиняється. Нілверм в дозі 0,06 і 0,08 г на кг маси тіла високоефективний при змішаній аскаридозній інвазії курей.

Під час лікування птиці в зовнішнє середовище виділяються статевозрілі самки гельмінтів, які містять велику кількість яєць. Через певний час ці яйця стають інвазійними і можуть заражати птицю. Часто кури поїдають аскарідій, які вийшли з кишечника під дією антигельмінтика, а потім протягом кількох днів виділяють з послідом велику кількість яєць. Тому, дегельмінтизують птицю не в приміщенні, а в спеціальному загоні, де птицю витримують після дегельмінтизації близько 3 днів. Весь послід, що виділився після дегельмінтизації, збирають і складають у спеціальні гноєсховища, де яйця гельмінтів знезаражуються протягом 30 днів.

У курей, які перехворіли на аскарідіоз спостерігають морфологічні та функціональні зміни в кишечнику і в інших органах. Тому, поряд з дегельмінтизацією, поліпшують годівлю птиці, включаючи в раціон вітамінні та мінеральні підкормки. Досягти ліквідації гельмінтозів на птахофабриках можна лише при дотриманні комплексу загальної та специфічної профілактики.

УДК 636.09:599.32

МАРТИНОВ Роман, здобувач вищої освіти 5 курсу магістратури спеціальності «Ветеринарна медицина»

Науковий керівник – **ЛАЙТЕР-МОСКАЛЮК Світлана** канд. вет. наук, доцент
Заклад вищої освіти «Подільський державний університет»
м. Кам'янець-Подільський, Україна

БІОЛОГІЯ ТА ГІГІЄНА УТРИМАННЯ ШИНШИЛ

Як у природі, так і в житті людини, тварини мають велике значення. Напевно, без них не було б людини. Розглянувши це значення необхідно відзначити, що людина, часом, не надає достатньої уваги тваринам, які стали невід'ємною складовою нашого світу. Чи ми часто задумуємося про те, яка роль тварин у нашому житті, яке призначення вони несуть? Часто люди звикли до тварин, як до природної частини свого оточення, але водночас, можуть не помічати їхнього внеску або відноситися до них як до простих речей чи іграшок.

Вважаємо за необхідне висловити свою позицію стосовно біологічних та гігієнічних аспектів утримання шиншил на базі еколого-натуралістичного центру учнівської молоді міста Кам'янець-Подільський (ЕНЦУМ).

Історично шиншилам назву дали іспанці, які відвідали Південну Америку у 1524 році. Термін «Chinchilla» буквально перекладається як «маленька Чінча» та походить від назви індіанського племені чінча, члени якого використовували шкіру шиншил для свого одягу.

Розведення шиншил у неволі розпочалося у 20-му столітті, коли американський інженер Матіас Ф. Чепмен шукав диких шиншил, які на той час були рідкісні. Вони стали основою для нового покоління хутрових